Zeszyt 60

Prace fizyczne II

Rok 1977

Czesław Kuś, Jan Hańderek Instytut Fizyki Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach

CHARAKTERYSTYKI PRADOWO-NAPIĘCIOWE I PRZEWODNICTWO ELEKTRYCZNE NIOBIANU SODU NaNbO,

WSTĘP

Badania strukturalne, dielektryczne i optyczne wykazały, że w niobianie sodu NaNbO₃ występuje kilka przejść fazowych [1-8]. W zakresie temperatur niższych od minus 200°C niobian sodu wykazuje własności ferroelektryczne, w zakresie od minus 200°C do 360°C antyferroelektryczne, a w temperaturach wyższych od 360°C – paraelektryczne. W obszarze paraelektrycznym posiada ponadto przejścia fazowe w następujących temperaturach: 430°C, 470-480°C, 520°C, 580°C, 640-650°C [3,6,7,8].

Ze względu na zbyt szczupłe informacje o własnościach elektrycznych NaNbO₃ autorzy podjęli badanie zmian temperaturowych przewodnictwa elektrycznego i innych własności elektrycznych próbek polikrystalicznych NaNbO₃. Znaczną ilość informacji odnośnie problemu transportu nośników ładunku w ciałach stałych można uzyskać z badań charakterystyk prądowonapięciowych. Z obszaru gdzie jest spełnione prawo Ohma można wyznaczyć przewodnictwo właściwe. Mierząc natomiast wartość napięcia U_{TFL} ze znanego prawa TFL zgodnie z teorią A. Rose i M.A. Lamperta [9-10] możemy obliczyć gęstość pułapek N₊ oraz energię poziomów pułapkowych E₊.

Pomiary wykonano w zakresie temperatur od 200 do 700^oC. Obejmują one częściowo zakresy w których materiał znajduje się w fazie antyferroelektrycznej i paraelektrycznej. W badanym zakresie temperatur jak już wspomniano występuje kilka punktów przemian fazowych. W niektórych spośród tych punktów nie obserwuje się anomalii $\mathcal{E}(T)$. Jest rzeczą interasującą, czy występią tu zmiany przewodnictwa i innych badanych wielkości.

WYNIKI DOŚWIADCZALNE

Polikrystaliczne próbki NaNbO₃ otrzymano drogą syntezy składników Na₂CO₃ i Nb₂O₅ cz.d.a. Ilości wagowe dobrano w stosunku stechiometrycznym. Po wymieszaniu tych składników i uformowaniu próbek pod ciśnieniem 5 T/cm² spiekano je wstępnie w temperaturze 850° C w atmosferze Na₂CO₃ pod tyglen korundowym przez 3 godziny. Następnie kolejno dwukrotnie rozdrabniano, prasowano i spiekano ponownie w temperaturach 1100^oC /przez 3 godziny/ i 1250[°]C /przez 4 godziny/. Uzyskano w ten sposób pr(bki ceramiczne w formie krążków o średnicy 1,5 cm i grubości 0,3 cm. Na wyszlifowane powierzchnie próbek nanoszono elektrody z p¹atyny przez wtapianie odpowiedniej pasty.

Celem wykonania pomiarów próbkę umieszczono w termostacie zapewniającym równomierne ogrzewanie całej objętości i stabilizację temperatury z dokładnością do $0, 1^{\circ}$ C. Po obu stronach próbki umieszczono termopary Pt-PtRh. Do pomiaru prądów i sił termoelektrycznych służyły dwa przewody platynowe mające elektryczny kontakt z elektrodami próbki. Przy badaniu I=I(U) gradient temperatury wynosił zero, co sprawdzano przez pomiar temperatury z dwóch stron próbki przy pomocy wspomnianych termopar.

Celem znalezienia punktu przejścia fazowego ze stanu antyferroelektrycznego do paraelektrycznego dokonano pomiaru \mathcal{E} w funkcji temperatury. Pomiar przeprowadzono za pomocą mostka rezonansowego przy częstotliwości pola pomiarowego f=1 MHz i amplitudzie U=0.1V. Wyniki przedstawiono na rysunku 1 w formie zależności $\mathcal{E} = \mathcal{E}(T)$ i $\frac{1}{r} = \frac{1}{\mathcal{E}}(T)$. Z wy-

Rys. 1

Zmikny temperaturowe przenikalności elektrycznej przy grzaniu i chłodzeniu

14

kresu widzimy, że maksimum \mathcal{E} w procesie grzania występuje w temperaturze 390°C, natomiast w chłodzeniu w temperaturze 345°C. Obserwujemy tu więc znaczną histerezę temperaturową, której miarą jest $\Delta T_c = 45°C$ i $\Delta \mathcal{E} = 268$. Na podstawie zależności $\frac{1}{\mathcal{E}} = \frac{1}{\mathcal{E}}(T)$ stwierdzono, że przejście ze stanu antyferroelektrycznego do paraelektrycznego stanowi przemianą I rodzaju, przy czym w otoczeniu punktu przemiany fazowej zmiana \mathcal{E} odbywa się zgodnie z prawem Curie Weissa $\mathcal{E} = \frac{C}{T-T_o}$, gdzie $T_o = 300°C$, a C = 0,8 x 10⁵.

Pomiar & przeprowadzono do temperatury 700⁰C i nie stwierdzono żadnych dodatkowych anomalii.

Charakterystyki prędowo-napięciowe zbadano w zakresie temperatur od 200°C do 700°C co 20°C. Kilka przykładowych charakterystyk I–U przedstawiono na rys. 2. Widzimy, że w całym badanym zakresie temperatur do

pewnych wartości napięcia stosuje się prawo Ohma. Napięcia graniczne od których obserwuje się odstępstwa od prawa Ohma wykazują silną zależność temperaturową przedstawioną na rys. 3 /krzywa 2/. Na wykresie tym widać wyraźnie anomalię w otoczeniu punktów o których wiadomo z badań strukturalnych, że są punktami przemiany fazowej [3]. Dla prądów zmierzonych przy napięciach wyższych od wspomnianych napięć granicznych wykonano dodatkowe wykresy lnI=I/U/. Otrzymano na nich odcinki prostoliniowe aż do napięć w których prąd gwałtownie rośnie według prawa TFL [9,10]. Świadczy to o tym, że dla tego zakresu napięć zależność I-U można przedstawić wzorem

$$I = \wedge U e^{\beta U}$$
(1)

Z nachylenia prostych lnI=I.(U) wyznaczono wartość współczynnika ß. Jego zależność od temperatury przedstawiona jest na rys. 3 /krzywa 1/. Również na tym wykresie obserwujemy nieznaczne anomalie w otoczeniu punktów przemian fazowych w fazie paraelektrycznej.

Zmiany temperaturowe wepółczynnika ß /krzywa 1/ i napięcia ograniczającego stosowalność prawa Ohma /krzywa 2/

Wartość napięcia od którego zaczyna się szybki wzrost prądu wyraża się zgodnie z teorią Rose i Lamperta [9,10] wzorem:

$$U_{\text{TFL}} = \frac{ea^2 N_t}{2\xi}$$
 (2)

gdzie: U_{TFL} – wartość napięcia przy którym obserwuje się szybki wzrost prądu

- e ładunek elektronu
- a grubość próbki
- N, gęstość objętościowa pułapek
- E przenikalność elektryczna

Napięcie U_{TFL} w funkcji temperatury przedstawiono na rys. 4 /krzywa 2/ w formie zależności ln U_{TFL} = U($\frac{1}{T}$). Korzystając z równania 2 możemy dla fazy paraelektrycznej wyznaczyć objętościową gęstość pułapek N_t. Na rys. 4 /krzywa 1/ przedstawiono zależność koncentracji pułapek od temperatury w formie ln N_t = N($\frac{1}{T}$). Dla zakresu temperatur gdzie zależ-

Rys. 4

Zmiany temperaturowe gęstości objętościowej pułapek /krzywa 1/ i napięcia U_{TFL} /krzywa 2/

ność ta jest liniowa, zmiany temperaturowe N, można przedstawić wzorem

$$N_t = N_0 e \frac{kT}{KT}$$
 (3)

Wyliczone wartości E, wynoszą:

i

1,8 eV dla T>640 0,4 eV dla 480<T<640 0,45 eV dla 440<T<480

Ze wzrostem temporatury gęstość pułapak maleje. Dla dolnej granicy badanego zakresu T = 440° C N, $\simeq 1 \times 10^{19} \text{m}^{-3}$, natomiast dla górnej granicy T = 700° C N, $\simeq 5 \times 10^{17} \text{m}^{-3}$.

Korzystając z pomiarów I=I(U) w obszarze napięć, gdzie spełnione jest prawo Ohma wyznaczono przewodnictwo w funkcji temperatury. Na rys.5 przedstawiono zależność ln $\vec{\sigma} = \vec{\sigma} \left(\frac{1}{T}\right)$ dla zakresu temperatur od 200 do 700°C. Pewne nieznaczne zmiany zależności ln $\vec{\sigma} = \vec{\sigma} \left(\frac{1}{T}\right)$ występują w temperaturach 360°C i 480°C stanowiących dwa spośród uprzednio omówionych

Zmiany temperaturowe przewodnictwa elektrycznego

18

punktów przemiany fazowej. Odcinki proste na tym wykresie wskazują na to, że zmiany temperaturowe przewodnictwa można napisać równaniem

$$\beta_r = \beta_0 e^{\frac{p}{KT}}$$
 (4)

Dla tych odcinków obliczono energię aktywacji, która wynosi dla T>480^oC Ψ = 1,24 eV a dla T<480^oC Ψ = 0,84 eV. W temperaturze 360^oC widzimy pewnę zmianę zależności ln $\sigma = \sigma(\frac{1}{T})$ lecz bez widocznej zmiany energii aktywacji. Ze znaku siły termoelektrycznej stwierdzono, że w układzie Pt-NaNbO₃-Pt występuje przewodnictwo typu "n". Zmiany temperaturowe współczynnika Seebecka przedstawiono na rys. 6. Współczynnik Seebecka jest odwrotnie proporcjonalny do temperatury.

Zmiany temperaturowe współczynnika Seebecka

DYSKUSJA

W badanym materiale tylko przy ograniczonych wartościach napięcia stosuje się prawo Ohma rys. 3 /krzywa 2/. Dla większych napięć obserwujemy prędy ograniczone ładunkiem przestrzennym bądź pułapkowaniem. Zależność I-U dla tego obszaru przebiega według wzoru I= AUe $^{\mathcal{A}U}$. Zależność ta obowiązuje aż do napięcia, gdzie obserwujemy szybki wzrost prędu zgodnie z prawem TFL. Stwierdzenie zależności I= AUe $^{\mathcal{A}U}$ świadczy o równomiernym ciągłym w pewnym przedziale energii rozkładzie pułapek [9].

Z wykresu przedstawionego na rys. 3 widzimy, że w otoczeniu punktów przemiany fazowej a szczególnie w temperaturach 480°C i 640°C pojawiają się minima lokalne napięcia ograniczającego zakres stosowalności prawa "Ohma /krzywa 2/ i nieznaczne lokalne maksima współczynnika ß /krzywa 1/.

Z przeprowauzomych badań własności elektrycznych NaNbOz wynika, że parametry wyzhaczone z charakterystyk I-U przedstawione na rys. 3~5 wykazują anomalie przy przejściu ze stanu antyferroelektrycznego do paraelektrycznego oraz w temperaturze 480°C, w której następuje przejście fazowe w tym samym układzie krystalograficznym, ale ujawniające się skokiem & i współczynnika dwójłomności [5]. Anomalie te stwierdza się również w temperaturze 640°, w której następuje przemiana fazowa związana z przejściem kryształu do nowego układu krystalograficznego. Natomiast parametry te nie wykazują anomalii w przemianach fazowych zachodzacych w temperaturach 430, 520 i 580°C, a związanych ze zmiana parametrów komórki elementarnej przy zachowaniu układu krystalograficznego. Należy zaznaczyć, że przemiany fuzowe w 480°C i 640°C nie uwidoczniły się /podobnie jak w pracy [4]/ na temperaturowych zależnościach przenikalności elektrycznej rys. 1. W materiałach typu ABO, wykazujących strukturę perowskitu szczególny wpływ na przewodnictwo elektryczne przypisuje sie lukom tlenowym [11]. Puste luki tlenowe zdolne do przyłączenia jednego lub dwu elektronów tworzą stany pułapkowe. Odgrywają one rolę akceptorów decydując o przewodnictwie typu "p". Luki zajęte przez dwa elektrony /centra F₂/ tworzą stany donorowe.

Stwierdzono, że w całym badanym zakresie temperatur w NaNbO₃ występuje przewodnictwo typu "n". Wskazuje to na przewagę stanów donorowych. W miarę rosnącej z temperaturą termicznej generacji elektronów efektywna liczba tych stanów maleje, gdyż część luk tlenowych przechodzi w stan centrów F₁ i F₂. Wyjaśnia to zaobserwowane zmiany N_t = N_t(T) /rys. 4 krzywa 1/. Powinno to prowadzić również do zmniejszania współczynnika Seebecka ze wzrostem temperatury. Wyniki doświadczalne przedstawione na rysunku 6 potwierdzają tę tezę.

LITERATURA

- [1] B. Matthias, J. Remeika, Phys. Rev. 82, 727, 1951.
- [2] P. Vousden, Acta Cryst. 4, 545, 1951.
- [3] E. A. Wood, Acta Cryst. 4, 353, 1951.
- [4] G.Shirane, R.Newnham, R. Pepinsky Phys. Rev. 96, 581, 1954.
- [5] L. E. Cross, B. J. Nicholson, Philos. Mag. 46, 453, 1955.
- [6] M. H. Francombe, Acta Cryst. 9, 256, 1956.

- [7] S.P. Solovev, Yu.N. Venevtsev. G.S. Zhdanov Kristallografiya 6, 218. 1961.
- [8] V. J. Tennery, J. Am. Ceram. Soc. 48, 537, 1965.
- [9] A. Rose, Phys. Rev 97, 1538, 1955.
- [10] M. A. Lampert, Phys. Rev. 103, 1648, 1956.
- [11] O. J. Prokopało Izw A. N. SSSR ser. fiz. 35, 1956, 1971.

Cz. Kuś, J. Hańderek Institute of Physics, Silesian University, Katowice

CURRENT AND VOLTAGE CHARACTERISTICS AND THE ELECTRICAL CONDUCTIVITY OF SODIUM NIOBATE NaNboz

The temperature changes of electrical conductivity, as well as changes of the Seebeck coefficient and the electrical permeability of sodium niobate NaNbO, have been investigated. The obtained data were used to define the type of conductivity and to determine the activation energy of the charge carriers.

Requirements for an unequivocal determination of the electrical conductivity were defined and attempts made to apply the theory of currents bounded by the space charge to determine the trap density in the investigated material.

Utilizing the results of the investigations of the electrical properties of the material, tests have been carried out to determine the temperature of the phase transitions, known up to now only from X-ray or optical examinations.

Ч. Кусь, Я. Ханьдерек Институт физики Силезского университета в Катовицах

Вольт-амперные характеристики и электропроводность ниобата натрия

Исследовались температурные изменения электропроводности, коэффициента Зеебека и электропроницаемости ниобата натрия. Полученные данные использовались для определения типа электропроводности и для определения энергии активации носителей заряда. Определены были условия однозначного определения электропроводности, а также придпринималась проба использования теории токов, ограниченных пространственным зарядом, для определения плотности ловущек в исследуемом материале.

Клопользуя полученные результаты исследований электрических свойств материалов, проведены были пробы определения температур фазовых переходов известных до этого времени только из рентгеновских либо оптических исследований.